

KROT EN CO

door Eddy Van Ginckel

toneelspel voor 1 dame + 1 heer

© Eddy Van Ginckel, 2018

KROT & CO

EERSTE DEEL

Decor: het buurthuis, ingang via één van de zijanten, achter eventueel een raam met uitzicht, enkele tafeltjes met stoelen, ergens een kleine toogbank waarop een spaarvarken, een (lege) thermos met koffie, thermos met soep, tassen, soeptassen, lepels, enz. Op de tafeltjes liggen plastieken tafellakens, rood en wit geruit.

Vrouw komt binnen met een volle caddie, rijdt de caddie tot aan een tafeltje en 'parkeert' hem, gaat dan naar toogbank, stopt een stuk van 50 cent in het spaarvarken, neemt een tas en soeplepel, vult haar tas met soep, gaat dan aan een tafeltje zitten en begint haar soep te eten. Na enkele ogenblikken komt Man binnen. Man kijkt rond, wilt op stoel tegenover Vrouw plaats nemen, maar Vrouw reageert zonder op te kijken.

VROUW

(heeft hese, erg schorre stem) Bezet.

MAN

Wat?

VROUW

Bezet!

MAN

Huh?

VROUW

Zijt gij doof of wat? Die stoel is bezet.

MAN

Oké,...

Man gaat aan het andere tafeltje zitten. Hij bekijkt Vrouw, die rustig haar soepje verder uitlepelt. Een stilte. Af en toe horen we Vrouw slurpen. Man kijkt rond of hij niemand ziet. Vrouw snuit nu haar neus in haar zakdoek.

VROUW

Altijd hetzelfde,... altijd hetzelfde,...

MAN

Wat?

VROUW

Dat mijn neus begint te lopen. Als ik soep eet, begint mijn neus te lopen.

MAN

Mijn vader had dat vroeger ook altijd. Die is er zelfs aan gestorven. Die had dat niet alleen met soep, die had dat bij alles wat hij at. Als hij zijn mond bewoog om te kauwen, had hij prijs. Soms liet hij het gewoon lopen tot de snottebellen voor hem op tafel vielen. Daar was ik echt vies van.

VROUW

Wat kan mij dat schelen, jong?

MAN

Oké,... *(een stilte)* Komen ze hier nog opnemen?

VROUW

Daar hebben ze vandaag geen tijd voor.

MAN

O. Ik had anders ook wel zo'n soepke gewild.

VROUW

Het is zelfbediening vandaag.

MAN

Allee vooruit. *(recht en naar toogbank)*

VROUW

(in één adem) Links is koffie, rechts is soep. 50 cent in 't varken, uw tas er onder houden en vanboven op 't knopke duwen.

MAN

Dan gaan we dat doen, hé,...

(zoekt in zijn zakken naar een stuk van 50 cent, maar kan blijkbaar niets vinden, neemt dan zijn portefeuille uit zijn zak en zoekt verder)

En nu? Het kleinste dat ik heb is een briefje van tien euro.

VROUW

Tien euro? Dat zijn dan 20 soepkes.

MAN

Ja, dat zal wel. Ik kan nu toch moeilijk tien euro in dat varken steken.

VROUW

Dan zult ge ieverans moeten gaan wisselen.

MAN

(kijkt even ongemakkelijk rond) Kunt u misschien tien euro wisselen?

VROUW

Zie ik er zo uit of wat?

MAN

Neen, u hebt gelijk.

VROUW

Hoe, ik heb gelijk? Wat wilt ge daarmee zeggen?

MAN

Maar niks.

VROUW

Dat zou ik ook denken.

(gaat in haar zak, haalt een stuk van 50 cent boven en geeft dat aan Man)

Hier. Sukkelaar.

MAN

(neemt 50 cent aan)

Bedankt.

(hij dropt het geld in het varken, 'tapt' een soepje, neemt lepel en gaat dan voorzichtig om niet te morsen naar het tafeltje van Vrouw en wilt gaan zitten)

VROUW

Bezet!

MAN

Oké, oké, ik heb het begrepen,...

(gaat dan aan ander tafeltje zitten, beiden eten nu in stilte hun soepje. Vrouw is eerder klaar en als zij gedaan heeft, weerklinkt een 'boertje'.)

VROUW

Bheueueueueu... Ha, dat kan goed doen, se.

MAN

Ja? Ik vind dat eerder onbeschoft.

VROUW

Onbeschoft? Dat denk ik niet. In China wordt dat zelfs beschouwd als een compliment. Om te laten horen dat het goed heeft gesmaakt. Dat is typisch voor een Chinees.

MAN

Goed mogelijk, maar u zijt geen Chinese.

VROUW

Wat weet gij daarvan? Zijt gij een Chinees misschien?

MAN

Neen.

VROUW

Ha, voilà zie!

(een stilte, Vrouw bekijkt Man die zijn soep eet)

Een goed soepje, hé maat? En dat voor 50 cent.

MAN

Ik zal u die 50 cent zo rap mogelijk teruggeven. Als er seffens iemand komt, laat ik die 10 euro wisselen.

VROUW

Laat maar zitten. De volgende keer betaalt gij. Of zijt ge van plan om hier nooit meer te komen?

MAN

Ik vind dat wel stom dat hier niemand achter die toog staat.

VROUW

Binnen een uurtje zit dat hier stampvol. Maar tegen dan ben ik hier al lang weg. Ik kan niet tegen de drukte.

(zij krijgt een hevige hoestbui, na een poos haalt ze uitgeput even adem)

(ze kijkt in haar caddie, haalt er enkele dingen uit en zet de spullen op tafel, bvb een pakje koffie, pakje rijst, conservenblikjes)

Amai mijne frak, er zit weer wat rommel bij, zenne,...

MAN

(heeft zijn soepje binnen, veegt zijn mond schoon met een servetje dat hij uit zijn zak haalt)

Zijt ge gaan winkelen?

VROUW

(sec) Winkelen? Bijlange niet. Ik ben naar de voedselbedeling geweest.

MAN

Voedselbedeling?

VROUW

Kent ge dat niet?

MAN

Al van gehoord, ja. Maar 't is de eerste keer dat ik iemand tegenkom die daar naartoe is geweest.

VROUW

Dat meent ge niet? Ik ga er elke week naartoe. Elke dinsdagmiddag.

MAN

Ja?

VROUW

Ja. Als dat zo niet was, zou ik dat toch niet zeggen. Of wel?

MAN

Neen,...

VROUW

Als ge niet veel hebt, zijt ge blij dat ge aan wat gratis eten kunt geraken. Met mijn IGO'ke kan ik niet ver springen, zenne.

MAN

IGO'ke?

VROUW

Ja, ik weet het. Tegenwoordig korten ze alles maar af. Dat is de nieuwe stijl. IGO. 'Inkomensgarantie voor ouderen.' 1052 euro per maand. Daar kunt ge nogal wat mee doen, zenne.

MAN

Ge moet het mij niet vertellen.

VROUW

Hebt gij dat ook?

MAN

Neen, ik heb mijn pensioen. Als alleenstaande. Ik heb wel eens met iemand samengewoond, maar dat is me niet meegevallen. Die moeide zich met alles wat ik deed. En nooit was het goed genoeg voor haar. Het moest allemaal 't chicste van 't chicste zijn. Ik ben blij dat ze zelf is vertrokken. Nu ben ik tenminste gerust en kom ik toe met mijn pensioen.

VROUW

Dan zijt gij een rijke mens, hé. Ik moet het doen met 1052 euro per maand. Als de maand begint, is al alles op.

MAN

Ja?

VROUW

Niet?

MAN

Ik weet niet,...

VROUW

Huishuur: 550. Gas en elentriek: 125. TV en Internet: 75. En dan houd ik per maand nog juist geld genoeg over voor drie sloffen sigaretten.

MAN

Gij smoort?

VROUW

Begint gij ook al? Ja, ik smoor. Dat is het enige dat de mensen horen. Ik smoor. Dat ik meer dan de helft van mijn inkomen uitgeef aan de huishuur van een kruipkot, heeft niemand niet gehoord. Erg, zenne.

MAN

550 per maand? Dan woont gij nog redelijk goedkoop?

VROUW

Lap. Dat zegt ook alleman. Zijde golle nu allemaal zot geworden of wat? 550 euro per maand, is dat goedkoop? Als ge dan nog moest weten hoe ik woon. In de winter krijg ik de thermometer binnen met moeite hoger dan 20 graden. Ha ja, dat is overal nog enkel glas bij mij.

MAN

Gij hebt nog enkel glas? Dat mag toch niet meer?

VROUW

Oké, het mag niet meer. En dan? Denkt ge dat het dan is opgelost?

MAN

Ge moet dat tegen uw huisbaas zeggen dat dubbel glas verplicht is.

VROUW

Mijn huisbaas gaat daar eens goed mee lachen, als ik hem dat vertel.

MAN

Die mag zijn huis niet verhuren als dat niet in orde is.

VROUW

Oké, klaar. En dan sta ik op straat. Is dat beter?

MAN

En een sociale woning? Dan zoude al een pak minder huishuur betalen.

VROUW

Dat is niks voor mij. Daar zou ik niet willen wonen. Dat zijn kazernes. Allemaal dezelfde kotjes. Voor daarin te wonen, moet ge een speciale figuur zijn.

MAN

Ik woon in een sociaal appartement.

VROUW

Welja, dat bevestigt mijn stelling. (*bekijkt hem*) Ik begin mij af te vragen wat jij hier komt doen? Ge zit hier in het buurthuis, dat weet ge toch?

MAN

Mag ik hier niet komen misschien?

VROUW

Dat zeg ik niet. Ik vraag mij alleen maar af waarom. Gij zit niet graag thuis of zo? Neen, ge moet daar niet op antwoorden. Ik wil het zelfs niet weten. Voor dat een mens het weet, zijt ge over niks anders aan 't klappen dan miserie. En dat onderwerp probeer ik liefst zo veel mogelijk te vermijden.

MAN

Oké,...
(*een lange stilte*)

VROUW

Moet jij koffie hebben?

MAN

Na die soep? Neen, dank u.

VROUW

Bijlange niet. Koffie. Moet jij koffie hebben? (*neemt pakje koffie*)

MAN

En jij dan?

VROUW

Ik drink geen koffie. Maar als ze me dat geven, pak ik dat aan. Ik gooi dat niet weg, zoals er velen doen. Wat? Ge moet me zo niet bezien. Ge moet straks eens achter de hoek zien in de bosjes. Dat ligt vol met dingen die ze allemaal weggooien. Ze kunnen niet rap genoeg zijn om naar de voedselbedeling te gaan en dan smijten ze de helft van wat ze krijgen gewoon op straat.

MAN

Serieus?

VROUW

Hoe zit het? Moet jij koffie hebben?

MAN

Als ge er niks mee doet, dan moogt ge me dat pakje geven.

VROUW

(geeft pakje koffie)
Melk ook?

MAN

Melk?

VROUW

Ik kom toe met één bus. En ik heb er twee. Gij één hebben?

MAN

Ja, dat is goed,...
(Vrouw haalt karton melk uit caddie en geeft dit aan Man)
Merci.

VROUW

Als ge suiker in uw koffie wilt, gaat ge zelf een pak moeten kopen.

MAN

Ik heb nog genoeg suiker in huis.

VROUW

Dan hebt gij chance, hé maat. Bij mij liggen de muizen soms dood in mijn kast.

MAN

Dan gaan die blij zijn als ge straks met een volle caddie thuis komt.

VROUW

(bekijkt Man aandachtig)
Hoe kunnen dode muizen nu blij zijn? Die zijn wel dood, hé?

MAN

Dan komt ge te laat met uw caddie?

VROUW

Aparte humor hebt gij wel, hé? Maar dat is niet erg. Ik heb dat zelf ook wel een beetje. Al goed,... met mijn kapotte rug kan ik wel wat humor gebruiken af en toe.

MAN

Last van uw rug?

VROUW

Dat is van al dat sleuren. Elke dinsdagmorgen kom ik hier wat helpen om alles gereed te zetten. Ja, als ik help dan kan ik vroeger weg.

MAN

Dat snap ik niet. Gij werkt hier?

VROUW

Aan de achterkant, ja. 's Morgens maak ik allemaal zakjes klaar voor de voedselbedeling van 's middags. Dat eten staat allemaal op paletten in 't magazijn. Ik word daar niet voor betaald, zenne. Dat is vrijwilligerswerk. Maar als ik dat doe, moet ik niet in de rij aanschuiven. Dan heb ik mijn pakket al mee voor dat de rest komt.

MAN

O, die voedselbedeling is ook hier.

VROUW

Aan de achterkant, ja.

MAN

O, nu begrijp ik waarom dat er niemand is. Die zitten allemaal vanachter nu?

VROUW

Amai mijne frak, maat,... dat heeft lang geduurd eer gij dat door had.

MAN

Het is de eerste keer dat ik hier kom.

VROUW

Dat had ik al direct in 't snuitje als ge hier binnen stapte.

MAN

Mag ik nu eens iets vragen? Voor zo'n,... hoe noemt ge dat? Een voedselpakket? Kan iedereen dat krijgen?

VROUW

Alleen als ge een voedselkaart hebt. Waarom?

MAN

Neen, niks. Zomaar.

VROUW

Om te weten of ge recht hebt op zo'n kaart, moet ge maar eens langs het OCMW gaan.

MAN

Ik heb toch niet gezegd dat ik zo'n kaart zou willen. Ik vroeg mij alleen maar af wie zo'n voedselpakket kon krijgen.

VROUW

Dat is voor mensen die niks hebben. Niet voor mensen die het moeilijk hebben.

MAN

Ja, maar dat snap ik.

VROUW

Ja? Er zijn anders genoeg mensen die dat niet snappen. Die denken dat zo'n voedselpakket een extraatje is voor arme mensen. En met arme mensen bedoel ik mensen die op 't einde van de maand niks meer overhouden. Maar dat zijn eigenlijk geen echte arme mensen. Een arme mens heeft al niks meer als de maand begint.

MAN

Zoals gij dus?

VROUW

En nu zijn we terug vertrokken, zeker? Ik heb juist nog gezegd dat ik het niet over miserie wil hebben. Willen we 't plezant houden?

MAN

Oké,...

(een stilte)

Gisteren ben ik serieus verschoten.

VROUW

Ja?

MAN

Ik doe mijn brievenbus open en er steekt een brief in van de watermaatschappij. De eindafrekening. Weet ge hoeveel ik moet betalen? Bijna 500 euro.

VROUW

Ja, het water is opgeslagen.

MAN

Akkoord, maar nu toch geen 500 euro. Ik verbruik bijna niks.

VROUW

Dan hebt ge ergens een lek, zeker?

MAN

Neen, neen, dat is het niet. Ik ben direct nog eens naar mijn meter gaan zien in de kelder en dan zag ik het. Mijn meter hangt eigenlijk ondersteboven.

VROUW

Verstookt ge dan meer als die ondersteboven hangt?

MAN

Maar neen. Ik had die meterstand verkeerd doorgegeven. In plaats van 16 had ik 91 opgeschreven. En dat scheelt wel een aantal kubieke meters. Ik heb direct naar die maatschappij gebeld voor dat recht te zetten, maar ik was juist te laat, zeiden ze. Ze hadden dat al van mijn rekening gehaald.

VROUW

Hoe kan dat nu?

MAN

Domiciliëring.

VROUW

En dan nog. Wie heeft er nu zoveel geld op zijn rekening staan?

MAN

Ik weet het. Maar nu sta ik dus op de bank een stuk in 't rood. Die van de bureau heeft wel gezegd dat ze dat in orde zou brengen, maar ja,... Wie weet hoe lang ik moet wachten eer ze me dat gaan terugstorten?

VROUW

Dat kan dus niet, hé. Dat is dus alle dagen. Alle dagen hetzelfde. Als ik iemand durf tegenkomen en ik geraak in gesprek: na vijf minuten wordt er over niks anders als miserie geklapt. En ge moet me zo niet bezien. Wie is er over miserie begonnen? Ik niet. Gij!

MAN

Ja?

VROUW

Weet ge dat niet meer? Ge zijt hier binnen gekomen en ge zijt beginnen zwaaien met een briefje van tien euro.

MAN

Dat is toch geen miserie?

VROUW

Neen, natuurlijk niet! Maar dan hebt ge wel een soepje gegeten op mijn kosten!

MAN

Oké, ik heb het verstaan. *(haalt briefje van tien euro boven)* Hier.

VROUW

Ik moet dat niet hebben.

MAN

Waarom zevert ge er dan over?

VROUW

Ik zevert er toch niet over? Ik zeg alleen maar wat er is gebeurd. Daarbij, het is mijn eigen schuld, want ik heb u dat stuk van 50 cent gegeven.

MAN

Moet ge daar nu zo'n spel van maken? Ik geef u seffens dat stuk terug.

VROUW

Dat is te laat. Ik ga naar huis.

MAN

Als ge nog even wacht tot er iemand is om dat te wisselen, dan hebt ge uw 50 cent terug.

VROUW

Gij denkt toch niet dat ik hier voor uw schone ogen ga zitten wachten gelijk een onnozele? Daarbij, seffens gaat dat hier veel te druk zijn en daar kan ik niet tegen. Ik ga naar huis.

(ze staat recht, neemt haar caddie)

MAN

Dan geef ik die 50 cent morgen terug.

VROUW

Morgen kom ik niet.

MAN

Overmorgen?

VROUW

Ge moet eens leren luisteren, maat. Ik kom hier alleen op dinsdag. Dat heb ik al eens gezegd. Gij denkt toch niet dat ik hier alle dagen kom zitten?

MAN

Dan steek ik het in uw brievenbus.

VROUW

Doe geen moeite. Ge weet me niet wonen.

MAN

Als ik u volg, weet ik dat.

VROUW

Gij meent dat nog ook?

MAN

Natuurlijk.

VROUW

Als ge me achtervolgt, dan roep ik de politie en zeg dat gij mij aan 't stalken zijt.

MAN

Oké, oké, dan kom ik volgende week dinsdag wel naar hier.

VROUW

Ja, dat ken ik. Er ging vandaag ook iemand komen. Hebt gij hem gezien?
Ik niet. Dat is de tweede keer dat ze met mijn geld weg zijn.

MAN

Ik ben zo niet. Als ik zeg dat ik kom, dan kom ik.

VROUW

Eerst zien en dan geloven, maat. *(beiden richting uitgang)*

MAN

Och ja, mijn koffie en mijn melk. Ik zou het nog bijna vergeten
(Man haalt een plastieken zakje uit zijn zak en stopt er het pakje koffie en het karton melk in, terwijl Vrouw hem in het oog houdt)

VROUW

Gij hebt een plastieken zakje bij?

MAN

Ja. Altijd.

VROUW

Dat kan nu niet, hé?

MAN

Wat bedoelt ge?

VROUW

Dan zijt gij hier binnen gekomen met voorbedachten rade? Ik had het kunnen weten. Dat rijk volk, hé, allemaal dezelfde.

MAN

Wat?

VROUW

Niks.

MAN

Wat hebt gij nu ineens?

VROUW

Niks! Klaar??

MAN

Oké, oké,...

(beiden af)

EINDE EERSTE DEEL

TWEEDE DEEL

Vrouw komt binnen met haar volle caddie, 'parkeert' die ergens, gaat dan zitten op dezelfde plaats als in het eerste deel, ze kijkt op haar horloge, kijkt dan in de caddie, haalt er enkele dingen uit (ondermeer een blik cassoulet) en plaatst ze voor haar op tafel, even later komt Man binnen. Hij heeft ook een caddie bij. Man 'parkeert' zijn caddie bij de andere tafel en gaat dan zitten. Vrouw bekijkt Man aandachtig. Man voelt de blik van Vrouw.

MAN

Dag.

VROUW

Ik heb al heel de week aan u zitten denken. Ik dacht: die kerel zie ik nooit meer terug.

MAN

Ik passeerde hier. Daarmee dat ik even binnenspring.

VROUW

En? Wat nieuws?

MAN

Niks speciaal.

VROUW

Allee gij? Dan gaan we nogal een conversatie hebben vandaag?

MAN

Zijt ge uitverkoop aan het houden?

VROUW

Waarom? Wilt gij ook winkeltje spelen?

MAN

Neen, dank u. Ik ga seffens nog langs de Colruyt. Het is daarom dat ik mijn caddie heb meegenomen.

VROUW

Dan hebt ge nog een goede wandeling voor de boeg. 't Is te hopen dat het niet begint te regenen.

MAN

Dat zou nu moeten lukken, hé? Ze hebben geen regen voorspeld voor vandaag. En dan nog, ik heb altijd een paraplu bij in geval van nood.

VROUW

Goed bezig, maat.

MAN

Weer geen kat te zien hier, precies?

VROUW

Zwijgt me van katten! Die kat van naast mij heeft vannacht heel mijn vuilzak kapot gekrabd. En dan met die wind. De vuiligheid ligt tot halverwege in mijn hof. Plezant als ge zo wakker wordt. Ik trok mijn rolluik vanachter naar boven en mijn dag was al naar de knoppen.

MAN

Dat heb ik nog niet voor gehad. Ik woon op de tweede verdieping.

VROUW

Dat hebt gij chance, hé.

MAN

Moet gij soms een soepje hebben?

VROUW

Neen. Ik kan geen soep meer zien.

MAN

Iets anders?

VROUW

Ik moet niks hebben.
(*een stilte*) Hoe was de koffie?

MAN

Welke koffie?

VROUW

Ja, welke koffie? Die koffie die ge van mij hebt gekregen!

MAN

Dat weet ik niet. Ik heb dat pakje nog niet open gedaan.

VROUW

Nog niet open gedaan? Gij zijt ook een nette.

MAN

Ik gebruik eerst dat pakje waar ik aan bezig ben.

VROUW

Ge moet wel de vervaldatum in het oog houden.

MAN

Koffie blijft wel lang goed, denk ik.

VROUW

't Is te hopen. *(bekijkt Man opnieuw aandachtig)*

MAN

Wat?

VROUW

Waarom gaat gij nu in uw eentje aan die tafel zitten? Ge kunt toch evengoed hier komen zitten? Of stink ik te hard?

MAN

Neen, ik dacht,... misschien zit gij liever alleen,...?

VROUW

Ik heb geen goesting om altijd te moeten roepen als ge zo ver zit. Als ge hier komt zitten, dan kan ik mijn stem wat sparen.

MAN

Dan kom ik bij u zitten.

(Man recht, gaat bij Vrouw aan tafel zitten)

VROUW

Moogt gij cassoulet?

MAN

Cassoulet? Boah, ik vind dat niet slecht.

VROUW

Pakt die doos dan maar mee. Ik eet dat niet op. Als ik dat in mijn kas slaag, dan heb ik drie dagen last van mijn darmen.

(zij stopt de andere dingen terug in haar caddie)

MAN

Ja? Ik niet.

VROUW

(kijkt in haar caddie) Hebt ge nog spaghetti?

MAN

Ja, dat heb ik genoeg. Ik heb tien pakjes in mijn caddie zitten.

VROUW

Tien pakjes? Wanneer gaat ge die allemaal opeten?

MAN

Dat weet ik niet. Maar ik vond het zonde om ze daar te laten liggen.

VROUW

Tien pakken spaghetti,... Gij mankeert toch niks?

MAN

Ik heb die allemaal opgeraapt. Die lagen hier achter de hoek in de bosjes.

VROUW

Wat zegt gij nu? Gij zijt gewoon een dief?

MAN

Een dief? Maar neen, ik heb die gewoon opgeraapt.

VROUW

Dat is diefstal, hé. Die spaghetti komt uit de voedselpakketten, waar gij geen recht op hebt.

MAN

Wat wilt ge dat ik doe? Ze gaan terug leggen of wat?

VROUW

Ik denk dat gij nu speciaal naar hier zijt gekomen om die caddie te komen vullen op de kap van al die sukkelaars.

MAN

Oké, het is goed. Ik zal ze sebiet terug weggoaien.

VROUW

Ziet dan maar uit, anders krijgt ge nog een gasboete voor sluikstorten. Nu heb ik al veel gehoord, maar dit vind ik nu toch wel straf.

MAN

Ik snap echt niet waar gij u druk over maakt.

VROUW

Dat is gewoon een principe. Zoiets doet ge niet.

MAN

Eten weggoaien doet ge ook niet. En toch gebeurt het.

VROUW

Ik snap niet dat ge dingen kunt oprapen die iemand anders heeft weggegooid. En dat gij dat opraapt, dat snap ik al helemaal niet. Gij hebt dat toch niet nodig? Dat is hetzelfde als in de vuilbakken zitten. Of doet ge dat ook, misschien?

MAN

's Zaterdags, aan de achterkant van de Carrefour. Als ge moest weten wat ze daar allemaal weggooien. En pas op: dat zijn doorgaans dingen die nog perfect eetbaar zijn. Maar ja, binnenkort is 't gedaan. Ze waren al bezig met een groot hek te maken rond de plaats waar die bakken staan.

VROUW

Nu geloof ik toch echt dat gij iets mankeert, zenne. Als er nu iets is dat ik nooit zal doen, is het eten uit de vuilbak halen. Al mocht ik bijna sterven van de honger.

MAN

Ik heb er al spijt van dat ik het gezegd heb.

VROUW

Willen we over iets anders klappen, jongen? Ik word hier zo muug van.

MAN

Oké.
(een stilte)

VROUW

Wat hebt ge gedaan in 't weekend?

MAN

Ik ben zondagmiddag naar toneel geweest.

VROUW

Toneel? Dat is niks voor mij. Dat is hetzelfde als de cinema. Na een kwartier val ik in slaap. Thuis voor de Tv heb ik dat ook. Allee, toneel, jong? Daar kan ik nu echt geen geld aan geven. Wat kost zo'n inkomkaart tegenwoordig?

MAN

Dat valt nog mee. Ik ga altijd naar de middagen voor senioren. Gewoonlijk is dat vijf euro of zo.

VROUW

Ge moet er goesting voor hebben om tussen al die oude mensen te gaan zitten.

MAN

Het was een goed stuk. Goed gelachen.

VROUW

Dat snap ik dus ook niet. Dat mensen met zoiets kunnen lachen.

MAN

Als dat goed gespeeld is, kan ik daar wel van genieten.

VROUW

Gij liever als ik. Over wat ging het?

MAN

Wel, het speelt zich af op een bank op een kerkhof. Twee mannen komen mekaar daar tegen bij het graf van de vrouw van één van die mannen, die daar vlakbij begraven ligt.

VROUW

Ja, dat is echt voor in uw broek te doen.

MAN

En dan zegt die ene tegen de andere,...

VROUW

Stop, stop! Ge moet mij heel dat verhaal niet vertellen, hé. Dat interesseert me toch niet.

MAN

Oké.

(een stilte)

Wat hebt gij gedaan in 't weekend?

VROUW

Ik? Niks.

MAN

Niks?

VROUW

Neen. Waarom?

MAN

Gewoon. Uit interesse.

VROUW

Als ge het dan echt wilt weten,... Ik heb heel 't weekend sigaretten gerold. Ja, dat is meer dan de helft goedkoper als ge die zelf rolt. Vroeger deed ik dat meer, maar ik was er mee gestopt. Ik had nog ergens zo'n machientje liggen en ik dacht: ik zal dat nog eens proberen.

MAN

Dat hebt ge u geamuseerd?

VROUW

Het is maar wat ge daar onder verstaat. Eerst heb ik twee uren liggen zoeken naar dat klote machientje. Al mijn kasten heb ik uitgeladen en uiteindelijk heb ik het dan toch gevonden. En dan ben ik eraan begonnen. Maar mijn tabak was te vochtig. De eerste twintig sigaretten mislukten iedere keer. En in dat kot van mij droogt die tabak niet, hé. Dan heb ik die tabak uitgespreid op een houten plaat en die dan een half uur boven op de stoof gelegd.

MAN

En dan was uw tabak te droog, zeker?

VROUW

Bijlange niet. Denkt ge dat die stoof zoveel warmte geeft? Vergeet het maar. Die heb ik misschien al veertig jaar. Daar is 't beste ook al lang af.

MAN

Bij mij ligt er overal chauffage.

VROUW

Overal?

MAN

Ja. Zelfs op het toilet.

VROUW

Ik heb één stoof voor heel mijn kot.

MAN

Toch geen kolenstoof?

VROUW

Neen begot. Een gasstoof.

MAN

Het had gekund, hé? En dan alle dagen met een kit naar de kelder om kolen te scheppen.

VROUW

Zit gij mij nu uit te lachen of wat?

MAN

Maar neen. Waarom zou ik u uitlachen?

VROUW

Omdat ik een sukkelaar ben met een oude stoof die geen warmte geeft? En gij een luxepaard zijt met chauffage?

MAN

Een luxepaard met chauffage? Laat dat luxepaard maar zo. Ik heb maar chauffage van 1 oktober tot 30 april.

VROUW

En die andere maanden van 't jaar?

MAN

Dan moet ik mijn plan trekken met een elektrisch vuurtje. Gij kunt tenminste nog iets boven op uw stoof leggen.

VROUW

Ja, mijn tabak. Meer dan twee uur heeft dat geduurd eer die tabak goed was. Om zot te worden. Mensenlief, hoe dat ze een mens toch laten afzien. En dat allemaal voor zo'n stomme sigaret. Het was al bijna middag eer ik mijn eerste sigaretje had gerold. Die heb ik dan maar opgesmoord en nadien heb ik een kwartier aan een stuk zitten hoesten.

MAN

Ja,...

VROUW

Wat?

MAN

Niks.

VROUW

Afijn, nu heb ik genoeg sigaretten tot het einde van de week. En volgend weekend rol ik terug een voorraad.

MAN

Zo blijft ge wel bezig.

VROUW

Weet ge wat het ergste is? Als ge zo zit te rollen, dan zit ge uren aan een stuk in dezelfde houding op die stoel. Als ge dan recht staat, is 't precies of uw rug is gebroken.

MAN

Ik ben blij dat ik daar nooit mee ben begonnen. Met smoren, bedoel ik. Ik heb in mijn leven nooit gesmoord. Neen, ik zou liegen. Toen ik jong was, heb ik het één keer geprobeerd. Een kameraad van mij presenteerde mij een sigaret, ik deed één klein trekje en ik kotste bijna de longen uit mijn lijf. Nooit heb ik nog een sigaret aangeraakt.

VROUW

Dan hebt gij chance gehad, hé. Ik smoor al meer dan veertig jaar.

MAN

En hoesten?

VROUW

Dat is maar van 't laatste jaar. Ik denk dat ze tegenwoordig iets anders in die tabak draaien, van die goedkope rommel. Vroeger heb ik nooit last gehad van hoesten.

MAN

Ge hebt misschien een valing? Een bronchitis?

VROUW

Och, ik zal straks eens een fles hoestsiroop halen bij de apotheker. Nu dat ik mijn sigaretten goedkoper heb, kan die fles er wel af.

MAN

Ja, dat is waar,...

VROUW

Zijt gij niks vergeten?

MAN

Vergeten? Ik zou niet weten wat.

VROUW

Dat had ik wel gedacht.

MAN

Wat?

VROUW

Moment.

(zij zet zich klaar, krijgt weer een hevige hoestbui waar ze haast in blijft)

Pfff,... amai, amai,...

MAN

Als ik u was zou ik toch eens naar een dokter gaan of zo.

VROUW

Ja, en dat gaat die zeggen dat ik dringend moet stoppen met smoren. En dan zegt hij: "Dat is dan één euro, alstublieft."

MAN

Is dat maar ene euro?

VROUW

Niet? De laatste keer was dat toch zo. Ja, aan u rekenen ze misschien meer dan ene euro.

MAN

Ik zou 't niet weten. Al lang geleden dat ik nog naar een dokter ben geweest. Dat kan goed tien jaar geleden zijn.

VROUW

Dan zijt gij een gezonde mens.

MAN

Ja. Ik zal maar hout vasthouden. Sinds ik met pensioen ben, voel ik dat er toch veel dingen zijn die niet zo vlot meer gaan als vroeger.

VROUW

Normaal, zeker?

MAN

Ik denk het ook. Zeg,... vindt gij dat nu niet raar dat wij nog altijd mekaars voornaam niet kennen?

VROUW

Is dat raar? We hebben mekaar nog maar één keer gezien.

MAN

Ja, dat is ook waar.

VROUW

Maar als ge wilt, moogt gij gerust Francine tegen mij zeggen.

MAN

Francine?

VROUW

Of Josée? Louisa? Marcella? Denise niet. Dat hoor ik niet graag. Maar voor de rest kan het me niet schelen.

MAN

Zegt dan ineens dat ik het niet mag weten.

VROUW

Waarom wilt gij mijn voornaam weten? Ik weet die van u toch ook niet.

MAN

Als gij die van u zegt, dan zeg ik de mijne.

VROUW

Vermoeiend, zenne.
(wederom een ongemakkelijke stilte)

MAN

Ik ben op zoek naar een goedkope televisie. Die van mij heeft na tien jaar zijn geest gegeven. En ik heb geen geld voor een nieuwe.

VROUW

Kringwinkel?

MAN

Daar ben ik al geweest. Vroeger was dat daar goedkoop, maar die tijd is voorbij. Ze kennen tegenwoordig goed de prijzen, zenne.

VROUW

Ik zou u misschien die van mij kunnen verkopen?

MAN

O ja? Doet gij die weg?

VROUW

Misschien.

MAN

En speelt die nog?

VROUW

Ik denk dat wel. Dat is al maanden geleden dat ik die nog heb opgezet. Sinds dat ze mijn kabel hebben afgesloten, kan ik geen enkele post meer pakken.

MAN

Dat is ook stom. Waarom sluiten ze dat af?

VROUW

Omdat ik de rekening niet meer kan betalen. Zo simpel is dat. Maar ik mis het niet, zenne. Ik keek er toch nooit langer dan een kwartier naar.

MAN

En is dat een groot scherm?

VROUW

Ja, nu vraagt ge iets,...

MAN

Gij weet toch wel hoe groot uw Tv is?

VROUW

Eu... ja,...

MAN

Ik zou toch ongeveer dezelfde grootte willen hebben als diegene die ik nu heb, en die is 90cm. Als hij kleiner is, kan ik er niks mee doen. Dan kan ik de onderschriften niet lezen.

VROUW

Ik denk dat de mijne 40 inch is.

MAN

40 inch? Ja, dat zou goed zijn. Dat is meer dan een meter. Dat is groter dan de mijne. En hoeveel moet ge er voor hebben?

VROUW

Hoeveel wilt ge er voor geven?

MAN

50 euro?

VROUW

Zot! Dat is een Sony en die is maar drie jaar oud.

MAN

Zegt gij dan een prijs, hé.

VROUW

100.

MAN

100?

VROUW

Als ge hem niet moet hebben: hij staat niet in mijn weg.

MAN

70?

VROUW

Gij zijt een onnozele vent, weet ge dat? En ge moet me zo niet bezien. Gij weet dat ik geen geld heb en nu wilt gij daar al gauw van profiteren.

MAN

Ik heb ook geen geld. En meer dan 70 kan ik er niet voor geven. Als ge hem niet voor die prijs wilt verkopen, dan zoek ik wel iets anders.

VROUW

Ja, 't is al goed. Ge moogt hem hebben voor 70 euro.

MAN

Als ge denkt dat ge er meer voor kunt krijgen, dan moet ge die te koop zetten op e-bay of zo, en dan kan het maanden duren eer ge hem verkocht krijgt. Er staan er honderden te koop op internet. Ge moet al veel chance hebben dat iemand juist die van u eruit pikt. En als er geen foto bij staat, dan maakt ge al helemaal geen kans. Maar ja, ik kan u niet verplichten om uw televisie aan mij te verkopen. Daar doet gij uw goesting mee. Het is per slot van rekening...

VROUW

Ge moogt hem hebben!! Klaar??

MAN

Oké. Dat is goed.

(een stilte)

Hoe spreken we dan af? Wanneer kan ik hem komen halen? Of wilt gij die zelf brengen?

VROUW

Hebt gij een auto?

MAN

Neen.

VROUW

Ik ook niet.

MAN

Hoe doen we dat dan?

VROUW

Ik kan hem inpakken. Die doos heb ik nog ergens staan, denk ik.

MAN

Als hij in een doos zit, dan kan ik hem te voet komen halen. Ik heb zo'n pierewietje waar ik dat kan opzetten.

VROUW

Hebt gij tijd nu?

MAN

Dan moet ik wel eerst naar huis om dat pierewietje te gaan halen.

VROUW

En krijgt gij dat bij u naar boven?

MAN

Naar boven is niks. Dat kan in de lift.

VROUW

Een lift hebt ge ook al?

MAN

Als hij marcheert wel, ja.

VROUW

Dan komt ge straks maar af. Ik zal u mijn adres geven. Hebt gij een papiertje en iets om te schrijven?

(Man zoekt in zijn zak en haalt pen en papier boven, Vrouw noteert haar adres op het briefje, geeft het briefje terug en stopt de pen in haar zak)

MAN

Krijg ik mijn pen terug, alstublieft?

VROUW

Neen.

MAN

Wat?

VROUW

Neen.

MAN

Hoe, neen?

VROUW

Dat is mijn pen nu.

MAN

Wat? Gij weet niet wat die pen heeft gekost, zeker?

VROUW

Nieuw, ja, maar dat is geen nieuwe pen. Weet ge wat die pen nu nog waard is? Minder dan een doos cassoulet. Ge doet hier dus een gouden zaak. En ge moogt smoelen trekken zoveel ge wilt: die pen is nu van mij.

MAN

Ja, 't is al goed,...

VROUW

En nu ben ik ermee weg. *(staat recht, neemt haar caddie)*

Tot straks dan?

MAN

Ja, tot straks.

VROUW

En vergeet niet van genoeg geld mee te brengen.

MAN

Zijt maar gerust.

VROUW

Zo gerust ben ik daar niet in. Vorige week hebt ge me ook in de zak gezet.

MAN

Huh?

VROUW

Daar hebt ge nog met geen woord over gerept vandaag. Dat vindt gij blijkbaar allemaal heel normaal.

MAN

Waar hebt gij het over?

VROUW

Over het geld dat ge mij toen hebt afgetroggeld, die vijftig cent!

MAN

Maar zegt dat dan! Ik was dat helemaal vergeten.

VROUW

Vergeten? Mijn oor!

MAN

Gij doet nu precies of ik dat expres doe? Ik geeft u direct die vijftig cent terug.

VROUW

Stikt in uw geld, jong.

MAN

Zwanst nu niet, hé? Nu gaan wij toch geen ambras maken over vijftig cent, zeker?

VROUW

Het begint met 50 cent en voor dat ge het weet zijn ze met alles weg.

(Vrouw gaat af, Man volgt en keert dan op zijn stappen terug, hij haalt een plastic zakje uit zijn zak en stopt de doos cassoulet weg in het zakje, dan stopt hij het zakje voorzichtig in zijn caddie en gaat ook hij af)

EINDE TWEEDE DEEL

DERDE DEEL

Man komt binnen met zijn caddie, 'parkeert' zijn kar, gaat dan zitten aan het tweede tafeltje. Hij kijkt rond, staat dan recht en stapt naar de toogbank. Hij zoekt even in zijn zakken, stopt dan een aantal munten, samen goed voor 50 cent, in het varken. Hij neemt tas, duwt bovenaan op de thermos met koffie, maar er komt niks uit. Op dat moment komt Vrouw binnen, zonder caddie.

MAN

Allee, dat kan nu niet, hé?? (duwt nog een paar keer)

VROUW

Hier zie, mister Rockefeller.

MAN

(hij heeft Vrouw niet gehoord)

Dat is ook weer goed, zeg...

(hij neemt het varken, draait het ondersteboven en schudt er mee)

VROUW

Hela, hela!! Wat zijn gij van plan, vriend?

MAN

(schrikt) Ik wil mijn geld terug!

VROUW

Als ge niet maakt dat ge dat varken terug op zijn plaats zet, dan bel ik de politie! *(Man zet spaarvarken terug)* Zijn gij nu niet beschaamd? Nu heb ik al veel meegemaakt, maar zoiets?

MAN

Ik heb daar 50 cent ingestoken, maar die thermos met koffie is leeg!

VROUW

Dat hebt gij tegenslag, zo simpel is dat. Is dat nu zo'n ramp? Het is ocharme 50 cent. Gij doet nu precies of de wereld vergaat.

MAN

Ik heb u anders ook al lelijk horen doen over 50 cent.

VROUW

Ik? Lelijk doen over 50 cent? Ik ben niet zo gehecht aan geld. Dat zult gij dan wel gedroomd hebben.

MAN

Gedroomd? Ik denk het niet. Gij had mij 50 cent gegeven voor een soepje.

VROUW

Ja, die 50 cent, die gij mij trouwens nog altijd niet hebt terug gegeven.

MAN

Neen?

VROUW

Neen. Waart ge aan 't hopen dat ik dat zou vergeten? Vergeet het maar. Hoe zit het? Waar is mijn 50 cent?

MAN

Wel,... Die heb ik in dat varken gestoken.

VROUW

Ge moet die niet in dat varken steken. Ge moet die gewoon aan mij geven.

MAN

Willen we stoppen met die zever over die 50 cent?

VROUW

Ja, zo is 't gemakkelijk. Ik zal u nog eens geld lenen.

MAN

(gaat in zijn zak en haalt een stuk van 50 cent boven)

Hier. Uw 50 cent.

VROUW

Merci.

(beiden gaan zitten, een lange gespannen stilte)

MAN

Ge hebt uw caddie niet bij vandaag?

VROUW

Neen.

MAN

Oké.

VROUW

Ze hebben het magazijn gesloten.

MAN

De voedselbedeling?

VROUW

Er is voorlopig geen voedselbedeling.

MAN

O.

VROUW

Ze hebben controle gehad van de voedselinspectie. Naar 't schijnt waren er een paar artikelen over hun vervaldatum en dat mag niet. En dan was er nog iets met vlees dat altijd op een bepaalde temperatuur moest bewaard worden en dat juist op dat moment niet in de koeling lag. Ja, die mannen hebben gemakkelijk klappen, die komen niks tekort. Met al die nieuwe reglementen zijn het altijd de zwakkeren die moeten boeten.

MAN

En nu?

VROUW

Afwachten.

MAN

Dat kan toch niet? Moet alleman dan honger lijden?

VROUW

Diegenen die willen kunnen eventueel terecht in 't stad of zo. Om te weten waar moet ge u eerst aanmelden bij het OCMW. Die gaan dan zien wat ze kunnen doen.

MAN

Ja, watte,...

VROUW

We zullen onze plan wel trekken, zeker? Willen we misschien over iets anders klappen?

MAN

Tja,...

VROUW

Hoe was 't weekend?

MAN

Slecht.

VROUW

Ik had het kunnen denken,...

MAN

Ik kan nu toch moeilijk 'goed' zeggen, als dat niet waar is?

VROUW

Het is mijn schuld. Ik had het niet mogen vragen.

MAN

De details zal ik maar voor mezelf houden, zeker?

VROUW

Als ge wilt.
(*een stilte*)

MAN

Het leven kan soms raar lopen, hé? Ik wil maar zeggen,... pakt nu: armoede. Dat kan eigenlijk iedereen overkomen. Ik heb daar vroeger nooit bij stil gestaan.

VROUW

Het ligt soms op een klein plaatsje.

MAN

Mijn buurman ook. De Jules. Hij kwam niks tekort. Hij kon alles betalen en was daar content mee. Het enige waar hij soms last van had, was van zijn hart. Maar daar nam hij pilletjes voor. De dokter had hem gezegd dat hij zich niet mocht opwinden. Twee weken geleden krijgt de Jules telefoon van zijn zoon om hem proficiat te wensen met zijn verjaardag. Hij werd tachtig jaar. In zijn binnenste had hij verwacht dat iemand hem die dag ging verrassen met een feestje of zo. Een etentje? Ja, ge wordt ook maar één keer tachtig jaar, hé? Maar neen, niks. Alleen een telefoontje van zijn zoon. Zelfs nog geen kaartje. En de rest van de dag zat hij te wachten of er eventueel nog iets zou gebeuren. En ja, er gebeurde nog iets. Hij zat zich enorm op te winden en kreeg iets aan zijn hart. Hij is op de grond gevallen en kon niet meer recht. Hij slaagde er nog in om met zijn Gsm de 100 te bellen. En dan is de ambulance gekomen, maar die mannen geraakten niet binnen omdat zijn voordeur op slot was en de Jules zelf niet kon open doen. Wat hebben ze nu gedaan? Ze hebben er de brandweer bijgehaald en die hebben die deur opengebroken. Om vier uur 's morgens, midden in de nacht eigenlijk.

VROUW

Waarom zijt ge mij dat nu allemaal aan 't vertellen?

MAN

Ik wil alleen maar zeggen dat 'armoede' soms kan ontstaan door één klein detail. Soms is dat gewoon omdat iemand zijn voordeur op slot is.

VROUW

Ik ben niet helemaal mee, zenne.

MAN

Neen? De brandweer breekt dat slot open en die van de ambulance pakken de Jules mee. En heel de nacht en de volgende dag is die voordeur gewoon blijven openstaan. Dat moet die nacht een lawaai zijn geweest, sirenes van de ambulance en de pompiers, maar ik heb daar allemaal niks van gehoord.

VROUW

Allee?

MAN

Ik had een slaappilletje gepakt.

VROUW

Straf spul.

MAN

Ik kan anders niet slapen. En met dat pilletje slaap ik door alles door. Het was pas de volgende middag dat ik zag dat er iets scheelde met de Jules zijn deur. Ja, ik ga alle dagen eens even goedendag zeggen. En dat zag ik dat zijn deur kapot was. De andere burens zeiden dat ze Jules hadden meegenomen naar 't ziekenhuis. Straf, hé? En die deur stond zomaar open. Toen heb ik naar de politie gebeld en die gingen dan een slotenmaker sturen.

VROUW

Ja, voor zo'n dingen hebben die mannen adressen, hé.

MAN

Ja, een slotenmaker van wacht. Ik, onnozelaar, heb de gehele dag zitten wachten bij de Jules thuis. Weet ge om hoe laat die mannen zijn gekomen? Om negen uur 's avonds. En weet ge wat een slotenmaker vraagt om een nieuw slot te zetten? 720 euro.

VROUW

Wat? Dat is een gouden slot dan?

MAN

Bijlange niet. Dat is een doodgewoon yale slotje. 720 euro, direct te betalen, cash, anders gaat die slotenmaker niet weg.

VROUW

Gij hebt dat toch niet betaald?

MAN

Wat kon ik anders doen?

VROUW

Ja, jong,...

MAN

Ik ben op de hoek naar de bancontact geweest. Na sta ik nog dieper in het rood.

VROUW

Dat zou ik al niet kunnen doen. Ik kan met mijn rekening niet meer in 't rood gaan. Pas op, dat is misschien maar goed ook.

MAN

Nadien komt nog de rekening van de ambulance: 240 euro, waar ge maar de helft van terug krijgt van de ziekenkas.

VROUW

Kost dat zoveel voor een ambulance?

MAN

Als er geen bed vrij is op Intensieve Zorgen, dan voeren ze u naar een ander ziekenhuis en al die extra kilometers moet gij gewoon bijbetalen. En dan kan het nog zijn dat hij een rekening krijgt van de brandweer voor zijn deur open te breken.

VROUW

Als die rekeningen komen, gaat gij die ook betalen of wat?

MAN

Bijlange niet. Ik wil maar zeggen hoe rap dat ge in armoede kunt geraken.

VROUW

Ge moet het mij niet vertellen,...

MAN

De Jules ligt nog altijd in 't ziekenhuis. Hij heeft niks meer, maar hij weet het nog niet. Zo rap kan dat gaan.
(een stilte)

VROUW

Ja, jong,...

MAN

Nu beweert de Jules zijn zoon dat er allemaal dingen van waarde zijn verdwenen en dat ik die zou gestolen hebben!

VROUW

Ik zie u ertoe in staat.

MAN

Wat??

VROUW

Ik heb u bezig gezien met dat varken. Ik verschiet van niks.

MAN

Nu niet zwanzen, hé! Ik heb zelfs zijn slot laten maken, omdat ik niet wou dat iedereen er zomaar binnen kon. Niemand trok er zich iets van aan. Ik dus wel. En omdat ik toen die 720 euro heb voorgeschoten, zit ik nu ook in de miserie. Ik had gewoon terug naar binnen moeten gaan, in plaats van me iets aan te trekken van andere mensen. Die les heb ik nu wel geleerd.

VROUW

Dat kan nog meevallen, zenne. Volgens mij vallen die kosten van die deur onder de brandverzekering.

MAN

Dat dacht ik ook, maar dat blijkt niet zo te zijn.

VROUW

Niet? Ik dacht pertang dat ik dat eens ergens had gelezen,...

MAN

Naar die 720 euro kan ik fluiten, want ik kan niet bewijzen dat ik die cash betaald heb. De factuur staat op de Jules zijn naam. En ik kan ook niet kwaad zijn op de Jules, want die mens kan daar toch niet aan doen? Maar ik zit nu wel in serieuze problemen. En ik weet niet hoe ik die moet oplossen,...

VROUW

Het kan verkeren, zei Bredero. Maar allee, binnenkort trekt ge uw pensioen en zijn uw problemen opgelost.

(Man bekijkt Vrouw zonder woorden)

Probeert het positief te zien: dank zij u is de deur van uw buurman gerepareerd. Die mens gaat u heel dankbaar zijn.

MAN

Tja,...

VROUW

Spijtig van uw koffietje. Dat had nu deugd gedaan, denk ik.

MAN

Een lege thermos,... Ik vind dat niet kunnen.

VROUW

Het is eigenlijk mijn schuld. Ik had geen goesting om koffie te zetten.

MAN

Hoe? Maakt gij hier de koffie dan?

VROUW

Normaal niet, maar de laatste tijd ben ik dat beginnen doen, omdat er geen vrijwilligers niet meer waren.

MAN

En kunt ge dan nu geen koffie zetten?

VROUW

Nu nog? Voor wie? Er komt nu toch geen kat meer. Daarbij, ik denk niet dat er nog koffie is. Die gasten van de voedselveiligheid hebben alles opgeladen.

MAN

Tja,...

VROUW

Moogt gij smoutebollen?

MAN

Smoutebollen?

VROUW

Ja. Moogt ge dat?

MAN

Ik vind het wel een rare vraag. Smoutebollen, begot,...

VROUW

Hoe zit het? Hebt ge goesting in smoutebollen of niet?

MAN

Ik kan niet zeggen hoe lang dat het geleden is dat ik nog smoutebollen heb gegeten,... Vroeger ging ik er nog wel eens halen op de kermis.

VROUW

Wel, ik heb gezien dat er weer een foor staat op de markt. Als ge goesting hebt dan gaan we sebiet smoutebollen eten.

MAN

Smoutebollen?

VROUW

Ik trakteer.

MAN

O?

VROUW

Allee ja, ik trakteer niet echt, zenne. Maar ik kan er voor zorgen dat het ons niks kost.

MAN

Gij gaat die toch niet pikken?

VROUW

Maar neen.

MAN

Gij betaalt die toch niet in eu,...

VROUW

In wat?

MAN

In natura?

VROUW

Ja, dat zal 't zijn. "In natura." Onnozele vent. Bijlange niet. Neen, het zit zo,... ik ken die baas van dat kraam en als hij mij ziet, dan krijg ik altijd een pak van hem. Gratis en voor niks.

MAN

O ja?

VROUW

Dat is al jaren. Maar ik profiteer daar niet van. Ze hebben de Leon ooit eens overvallen, twee jonge gasten van een jaar of twintig. Hij was aan 't opkramen en toen sprongen ze ineens in zijn nek. Ze sloegen hem tegen de grond en gingen lopen met zijn geldkoffertje. Ik zat iets te drinken op een terras en ik zag het gebeuren. Ik ben achter die gasten gelopen en heb die alle twee een goed pak rammel gegeven, die kassa afgepakt en terug aan de Leon gegeven.

MAN

Twee jonge gasten? En gij waart alleen?

VROUW

Ja. Pas op, dat kan goed dertig jaar geleden zijn. Nu zou ik dat niet meer doen, maar toen ging ik voor niemand opzij. En sindsdien mag ik altijd verniet smoutebollen komen eten.

MAN

Da's wel tof van die mens.

VROUW

Voor zolang het nog duurt, ja. Vroeg of laat gaat die vent er wel eens mee stoppen, zeker?

MAN

Denkt ge dat?

VROUW

Iedereen moet vroeg of laat met pensioen. Of niet?

MAN

Ho, dat bedoelt ge. Ja, natuurlijk,...
(*een stilte*)

VROUW

Hoe is 't met mijn televisie?

MAN

Goed.

VROUW

Hij speelt toch nog?

MAN

Ja. Waarom?

VROUW

Neen, zomaar.

MAN

O.

VROUW

Ik mis hem niet. Ik ben eigenlijk blij dat ik hem heb weggedaan. En nog juist op tijd ook.

MAN

O ja?

VROUW

Ja. Vrijdag is de deurwaarder alles komen opschrijven. Heel mijn inboedel.

MAN

Dat meent ge niet? Ze gaan uw boel toch niet verkopen?

VROUW

En dan? Er zit toch niks bij van waarde.

MAN

Misschien niet, maar ge zijt wel alles kwijt als ze het verkopen.

VROUW

Zo erg is dat allemaal niet, jong. Dat heb ik in mijn leven al zo dikwijls meegemaakt. Een mens wordt dat op de duur gewoon.

MAN

Serieus? Ik mag er niet aan denken dat zoiets mij zou overkomen.

VROUW

Mijn vader zei vroeger altijd: alles waar ge niet van sterft, daar wordt ge sterker van.

MAN

Hoe is 't bij u eigenlijk zo ver kunnen komen?

VROUW

Daar hebt gij geen affaire mee. Gij denkt nu toch niet dat ik mijn leven aan een wildvreemde ga vertellen?

MAN

Sorry, hé! Ik ben alleen maar bezorgd.

VROUW

Dat is voor niks nodig. Oké?

MAN

Ja, ja,...
(*een stilte*)

VROUW

Kunt gij iets doen met een computer?

MAN

Computer?

VROUW

Ik heb er nog ene staan. Hij is nog zo goed als nieuw.

MAN

Ge zegt juist dat de deurwaarder alles heeft opgeschreven?

VROUW

En dan? Kunt ge er iets mee doen of niet?

MAN

Sorry, maar ik moet nu op elke cent letten die ik uitgeef.

VROUW

Ja, natuurlijk, dat versta ik goed genoeg. Ik vraag ook niet dat ge me daar direct iets voor geeft. Ge kunt hem eerst eens uitproberen? Laat ons zeggen dat ge hem drie maanden gratis krijgt. En als die Pc u aanstaat, moogt ge me er dan voor geven wat ge wilt. Ge geeft gewoon wat die voor u waard is, meer niet. Wat denkt ge?

MAN

Ik weet dat toch niet, zenne,...

VROUW

En anders geeft ge hem gewoon terug. Geen probleem. Ik heb liever dat die computer bij u staat, dan dat hij volgende week openbaar wordt verkocht voor tien euro of zo.

MAN

Mag ik daar eens niet over nadenken?

VROUW

Ja, oké, maar liefst niet te lang, anders is hij weg.

MAN

Kan ik u morgen bellen?

VROUW

Neen.

MAN

Neen?

VROUW

Neen. Ik heb geen telefoon.

MAN

Hoe, gij hebt geen telefoon? En een Gsm? Gij hebt toch een Gsm?

VROUW

Wat zou ik nu kunnen doen met een Gsm?

MAN

Dat kan nu niet, hé? Gij hebt geen Gsm?

VROUW

Neen. En ge moet me zo niet bezien. Gij doet nu precies of ik een abnormale ben.

MAN

Ge komt toch serieus in de buurt. Allee zeg, geen Gsm? Of mag ik gewoon uw nummer niet weten? Is het dat?

VROUW

Ik kan dat allemaal niet betalen, jong. Klaar?

MAN

Zo duur is dat toch niet? Wat kost nu een simpele Gsm? Ge moet zelfs geen abonement pakken. Ge kunt er toch zo ene pakken met een kaartje dat ge kunt herladen?

VROUW

Zoiets heb ik vroeger al eens gehad, niks voor mij. Als ge wilt bellen, dan vindt ge hem niet. En als ge hem vindt, dan is hij plat en moet ge hem ergens in een pries stekken om op te laden. En dat is ook niet zo simpel.

MAN

Gewoon de lader er aanhangen en de stekker insteken. Hoe moeilijk is dat?

VROUW

Ik heb geen elektriciteit in mijn kot.

MAN

Hoe? Geen elektriciteit?

VROUW

Ja, ik heb dat wel, maar ze hebben daar een budgetmeter tussen gezet. Dat werkt met een kaart, maar op die kaart moet ge eerst geld zetten en dat heb ik niet. Nu heb ik maar 10 ampère, daar kunt ge niet veel mee doen. Maar ja, als ge geen geld hebt, hebt ge geen geld, hé. En als ik ooit geld heb om op die kaart te zetten, ga ik dien elentriek zeker niet verspillen aan het opladen van een stomme Gsm.

MAN

Als ge een beetje verstandiger met uw geld omgaat, dan zal die Gsm echt de zaak niet maken, zenne.

VROUW

Gaat gij mij nu zeggen wat ik moet doen met mijn geld? Dat vind ik nu wel straf. Ge zit zelf tot over uw oren in de schuld!

MAN

En wilt dat dan zeggen dat wij ons moeten afsluiten van de wereld?

VROUW

'Afsluiten van de wereld,...' Hoort gij nu feitelijk wel wat gij zegt? Ik heb hier geen goesting in. Wilt ge alstublieft over iets anders klappen? Ik krijg daar koppijn van.

MAN

't Is al goed. Als ik niks meer mag zeggen,...

VROUW

Ge moogt iets zeggen. Maar ge moet me niks proberen op te dringen wat ik niet wil hebben. Voor dat ge het weet, zijt ge verslaafd aan al die dingen. Tablet, Gsm, Smartphone, wat hebt ge nog allemaal? Alle miserie op de wereld is daar mee begonnen.

MAN

Nu zijt ge aan 't zeveren, zenne.

VROUW

Weet ge wat wij gaan doen? Wij gaan NU smoutebollen eten.

MAN

Nu?

VROUW

Ja, nu.

(staat recht)

Hoe zit het? Gaat ge mee?

MAN

Oké,...

VROUW

Wat is 't? Het is precies tegen uw goesting?

MAN

Neen, 't is goed, ik ga mee.

VROUW

En na die smoutebollen gaan wij samen in de botsauto's.

MAN

Neen, merci.

VROUW

Neen? En waarom niet?

MAN

Op onze leeftijd kruipt ge niet meer in de botsauto's. Daarbij, ik heb daar nooit veel aan gevonden, zelfs niet toen ik jong was. Wat is daar nu plezant aan? Op mekaar liggen botsen tot ge volledig geradbraakt zijt?

VROUW

Ge snapt er niks van, hé?

MAN

Denkt gij misschien dat ik niet weet wat botsauto's zijn?

VROUW

Ge doet onnozel, weet ge dat?

MAN

Vergeet die botsauto's. Daar doe ik niet aan mee.

VROUW

Een mens moet zich af en toe eens gewoon kunnen amuseren, zonder al die moderne snufjes. Als dat niet meer kan, dan stopt ge er beter mee.

MAN

Ja, ja,...

VROUW

Ja maar, heb ik geen gelijk?

MAN

Ik ga daar niet over discussiëren.

VROUW

Gij hebt toch geld bij voor een paar jetons?

MAN

Jetons? O, zo, nu moet ik nog betalen voor die botsauto's ook?

VROUW

Wat had gij nu gedacht? Dat ik alles zou betalen? Ik trakteer u al op smoutebollen.

MAN

't Is al goed,...

VROUW

Goed. Dan zijn we weg. Dat gaat goed doen van eindelijk nog eens met iets te kunnen lachen.

MAN

Ja, dat zal wel,...

(beiden af)

EINDE DERDE DEEL

VIERDE DEEL

Man komt binnen met zijn caddie, parkeert de kar, zoekt in zijn zakken naar 50 cent, deponeert het stuk bijna in het varken, bedenkt zich dan. Hij neemt een soeptas en houdt ze bij de thermos, tapt een soepje. Nu stopt hij het stuk van 50 cent in het varken. Hij gaat zitten en begint zijn soepje te eten. Na een poosje komt Vrouw binnen, met caddie waarop ook een zwarte vuilniszak gebonden is, waarin wat kleren zitten. Ze heeft een oude sjaal rond haar hoofd.

VROUW

Dag.

MAN

O, dag.

VROUW

Hier binnen is 't al niet veel warmer als buiten,...

MAN

Dat moogt ge wel zeggen.

(Vrouw zet haar kar neer, wrijft haar handen warm, gaat naar de toog en zoekt in haar zakken, zij vindt geen klein geld)

VROUW

Verdomme, hé,...

MAN

(in één adem) Links is koffie, rechts is soep. 50 cent in 't varken, uw tas er onder houden en vanboven op 't knopke duwen.

VROUW

O, dat is plezant! Een mens wat zitten uitlachen!

MAN

Ik lach u toch niet uit? Hier. *(gooit een stuk van 50 cent naar Vrouw, die het probeert aan te pakken, maar het geldstuk valt op de grond)*

VROUW

Merci. Zo geven ze de koning zijn handschoenen ook.
(bukkt zich met veel moeite om het stuk op te rapen)

MAN

Amai,... de lenigheid is er bij u precies wat uit?

VROUW

Als ge echt niks anders weet om te zeggen, dan heb ik liever dat ge uw mond houdt.

MAN

Oeioeioei,...

(Vrouw stopt 50 cent in het varken, houdt een tas onder de thermos, er komen slechts enkele druppels uit)

VROUW

't Is niet waar, hé!!!

MAN

Is die thermos leeg?

VROUW

Ge had me wel eens kunnen verwittigen!!

MAN

Hoe kon ik dat nu weten?

VROUW

Hebt ge dat dan niet gehoord dat die leeg was, als gij uw tas inschonk?

MAN

Neen. Anders had ik wel iets gezegd.

VROUW

Verdomme, verdomme!!

(Man staat recht, neemt het varken en schudt ermee)

Wilt ge daar mee stoppen!!

MAN

Het is wel mijn 50 cent, hé!

VROUW

Zet dat varken terug! *(Man doet dit)* Zoiets doet ge niet en daarmee uit.

MAN

En waarom niet?

VROUW

Gewoon. Uit principe.

(Man gaat terug zitten, Vrouw probeert nu andere thermos, maar ook deze is leeg) Verdomme, hé!!!

MAN

Tja,...

(Vrouw gaat kwaad zitten, Man bekijkt hem)

Moet gij mijn soepke hebben?

VROUW

Ja.

(zij neemt de tas van Man af, houdt er haar handen rond en drinkt in enkele slokken de tas leeg)

Merci.

MAN

Ik vind u wel een straffe.

VROUW

Niet beginnen zagen, hé? Mijn kop staat er niet naar.

MAN

Ik begrijp niet waarom ik eigenlijk nog moeite doe,...

VROUW

Neen, ik ook niet,... *(er volgt een boertje)* Beueueueueueuh... Amai,... *(bekijkt Man)* En? Anders nog nieuws?

MAN

Ik zou 't niet weten,...

VROUW

Allee vooruit dan. *(haar neus loopt)* Godv,... *(snuif haar neus in zakdoek)*

MAN

(een stilte) Daarjuist stond er een gast hier op de hoek van 't straat en die sprak mij aan. Ik kende die mens niet. Hij vroeg: "Gaat gij hier ook naar de voedselbedeling?" Ik zei: "Neen, ik ga naar 't buurthuis." Hij bekeek mij eens goed en hij zei: "Geen goesting om iets bij te verdienen?"

VROUW

Een gouden oorbel en een piercing in zijn neus?

MAN

Ja, dat is hem. Kent gij die?

VROUW

Iedereen kent die. Dat is de Nico. Past maar goed op met die kerel.

MAN

Ja?

VROUW

Dat is een drugsdealer. En met dat bijverdienen bedoelt hij dat ge voor hem pakjes kunt gaan afleveren.

MAN

Pakjes? Wat voor pakjes?

VROUW

Ja, wat voor pakjes zouden dat zijn? Warme wafels.

MAN

Warme wafels?

VROUW

Ik zei juist dat de Nico een drugdealer is. Die probeert hier de arme mensen zover te krijgen dat ze voor hem gaan werken. Eerst wat pakjes gaan leveren, er goed voor betaald worden, dan wat drugs gratis uitproberen en voor dat ge het weet zijt ge eraan verslaafd en kunt ge niet meer zonder.

(zoekt zenuwachtig in haar zakken, maar vindt niet wat ze zoekt)

MAN

Hoe weet gij dat allemaal?

VROUW

Omdat ik al genoeg van die sukkelaars ben tegengekomen. En ze lopen allemaal tegen de lamp. De ene al wat vroeger dan de andere. Ziet dus goed uit met die Nico of ge zit nog dieper in de shit.

MAN

Daar moet ge geen schrik voor hebben. Ik heb gezegd dat het me niet interesseerde en ik ben door gegaan. En hij ook.

VROUW

Die gast gaat u dat blijven vragen. Op een bepaald moment gaat die u zelfs geld geven, honderd euro of zo, zonder dat ge er iets voor moet doen. Maar denkt er aan: als ge dat aanpakt, dan staat ge bij hem in het krijt. En vroeg of laat gaat ge iets moeten terug doen.

MAN

Serius? Dat kan ik nu moeilijk geloven.

VROUW

Volgens mij komt gij toch van een andere planeet of zo.

MAN

Och, jong,... Ik kom niet van een andere planeet. Ik weet goed genoeg hoe het is om verslaafd te zijn. Ik ben zelf jarenlang verslaafd geweest.

VROUW

Aan de drugs?

MAN

Neen. Aan de drank. Sterke drank.

VROUW

Hoe lang is dat geleden?

MAN

24 augustus 1994.

VROUW

Wat? 1994? Dat telt niet meer, jong. Dat is veel te lang geleden.

MAN

Sindsdien heb ik geen druppel meer aangeraakt.

VROUW

Allee vooruit.
(*een stilte*)

MAN

(*kijkt naar de caddie van Vrouw*)
Wat hebt gij allemaal bij?

VROUW

Dat zijn al mijn 'bezittingen.'

MAN

Bezittingen?

VROUW

Welja, alles wat ik heb.

MAN

Hoe kan dat nu? Dat krijgt ge toch nooit in één caddie?

VROUW

Neen? Hoeveel bezittingen hebt gij dan?

MAN

Toch heel wat meer dan dat.

VROUW

O ja? Noemt die dan eens op.

MAN

Wat?

VROUW

Uw bezittingen. Wat zijn nu uw bezittingen? Vertelt me dat eens, want nu hebt ge me curieus gemaakt.

MAN

Voor mijn meubelen alleen al heb ik een serieuze verhuishwagen nodig.

VROUW

Meubelen zijn geen bezittingen, hé. Dat zijn gewoon materiële dingen. Dingen die vervangbaar zijn. Maar hoeveel dingen hebt ge die niet vervangbaar zijn?

MAN

Niet vervangbaar? Wel,... ge bedoelt,... persoonlijke dingen?

VROUW

Natuurlijk. Alleen die dingen. Want dat zijn uw bezittingen. Uw persoonlijke bezittingen.

MAN

Dat weet ik niet,... Daar heb ik nog nooit over nagedacht.

VROUW

Awel, dan moet ge dat eens doen. Ge zult er van verschieten hoe weinig dat is. Een paar foto's, een gouden ring of zo, wat geld – als ge dat nog hebt - en nog een paar prutsen. Meer is dat niet.

MAN

Dat weet ik toch zo niet, zenne.

VROUW

Zijt maar zeker. Al de rest is luxe. Behalve een rol wc-papier, dat moet ge zien dat ge altijd meepakt.

MAN

Mag ik nu eens iets vragen? Waarom sleurt gij al uw 'bezittingen' mee?

VROUW

Daar hebt gij geen zaken mee.

MAN

't Is al goed,...

VROUW

Als ge 't perse wilt weten: ze hebben me uit mijn kot gezet.

MAN

Wat??

VROUW

En al die huisbazen maar zeveren dat ze hun huurders niet op straat kunnen zetten. Flauwekul, ja! Ik kreeg een half uur om mijn boeltje te pakken en het af te trappen. Maar ik liet mij niet doen! Ik heb een groot kapmes gepakt en ik heb ermee gedreigd. (*zoekt nu tevergeefs in haar binnenzakken*)

MAN

Gedreigd? Dat helpt niet veel, denk ik.

VROUW

Neen, dat weet ik nu ook. Ze lachten me zelfs uit. En dan ben ik het maar afgestapt.

MAN

En uw inboedel dan?

VROUW

Veel inboedel had ik niet meer. Dat hebben ze op een remorque gezet en naar 't containerpark gevoerd. Nadien stond de huisbaas terug voor mijn neus. Ge hadt zijn gezicht moeten zien. Walgelijk. Hij leunde met twee handen uitdagend op de tafel en zei dat ik alles kwijt was. Alles. Razend was ik op die vent. Ik sloeg keihard met mijn kapmes op zijn hand en dan,... viel zijn hand op de grond en spoot het bloed naar alle kanten.

MAN

Wat zegt gij nu?

VROUW

Neen, dat is niet waar,... Ik durfde het niet. Maar ik wou dat ik het had gedaan!! Ik wou dat ik de moed had gehad om het te doen!!

MAN

Gij zwanst toch?

VROUW

Willen we erover stoppen?

MAN

Oké,... oké. (*een stilte*) Dan zijt gij nu,... dakloos?

VROUW

Dat is allemaal zo erg niet. Als 't regent heb ik een zeiltje bij waar ik kan onder kruipen.

MAN

Dat kan nu toch niet? Gij slaapt toch niet buiten?

VROUW

Alles geraakt ge gewoon.

MAN

Buiten? Waar dan? Toch niet in 't park of zo?

VROUW

Niet onnozel doen, hé. Wie slaapt er nu in 't park? Onder de bomen, terwijl de vogels op uw kop schijten.

MAN

Waar dan?

VROUW

Jongen, gij begint mijn voeten uit te hangen met al uw vragen!

MAN

Op uw leeftijd buiten slapen is goed om een longontsteking op te doen.

VROUW

O ja? Hebt ge mij al horen hoesten vandaag?

MAN

Eu,... neen.

VROUW

Ha, voilà!

MAN

Maar ik kan niet zeggen dat ge er goed uitziet.

VROUW

Niet moeilijk. Ik heb een zwaar trauma meegemaakt. En ik ben ook al twee dagen gestopt met smoren.

MAN

Gestopt met smoren?

VROUW

Ja!!!

MAN

Ge moet zo niet roepen, hé.

VROUW

Gij hebt ook geen sigaretje voor mij, zeker?

MAN

Neen. Ik smoor niet. Gij trouwens ook niet, want ge zijt gestopt.

VROUW

Ik ben gestopt omdat ik geen geld heb voor sigaretten!! Niet uit vrije wil!
Ik wil niet stoppen! Stoppen met smoren brengt ongeluk!!

MAN

Nu zijt ge aan 't zeveren.

VROUW

Wilt ge alstublieft uw bakkes houden??!!!!

(een stilte)

Toen ik getrouwd was met François, mijn eerste vent, had ik een reuzeleven. Een eigen huis, met een grote hof,... een buitenverblijf in de Ardennen, een appartement aan de zee,... chique auto,... en ik heb nooit moeten gaan werken. Hij smoorde niet. Ik wel. Maar ik deed dat nooit als hij erbij was. Hij wist dat zelfs niet. Op een bepaald moment dacht ik: 'Weet ge wat? Ik ga proberen te stoppen met smoren.' Ik was het moe om dat altijd in het geniep te moeten doen. Dus ik stopte. Dat ging zelfs goed. Ik heb drie maanden niet gesmoord. En dan ineens kreeg hij kanker. Ik niet. Hij! Longkanker! Ne mens die nooit van zijn leven een sigaret heeft aangeraakt. Waarom hij? Dat was mijn eerste grote liefde! Hij werkte keihard om mij alles te geven wat ik maar wou! Wij hadden alles! Het enige wat we niet hadden was een hospitalisatieverzekering. Om te proberen mijne man in leven te houden, ging ik met hem zelfs tot in het buitenland en probeerde er alle mogelijke experimentele behandelingen. Twee jaar aan een stuk. En altijd maar blijven hopen. Al onze centen gingen eraan. Toen hij stierf had ik niks meer en stond ik op straat. Ik had alleen maar schulden en herinneringen aan de liefste man die ik ooit had gekend. Toen hij gestorven was, ben ik terug beginnen smoren.

Een jaar later leer ik per toeval iemand anders kennen. Ik heb er lang tegen gevochten, maar ik was zo verliefd op die gast. En hij op mij. Hij was bijna twintig jaar jonger dan ik. Maar op liefde staat geen leeftijd, hé. Ik had niks en hij had ook niks. Maar we zouden er wel uitgeraken. Hij deed alles voor mij. Hij smoorde ook, maar veel minder dan ik. Hij huurde een appartement en naarmate dat we centen bijeen hadden gespaard, richtten we dat helemaal in. Maar alles wat we kochten, zetten we allemaal op zijne naam. O ja, hij was twintig jaar jonger dan ik. Ik zou toch vóór hem gaan. Voor de tweede keer in mijn leven had ik de grote liefde gevonden. Pas op, dat is vrij zeldzaam dat ge dat vindt. Maar ik had chance. En na een aantal jaren hadden we alles wat ons hartje begeerde. Zelfs terug een buitenverblijf in de Ardennen. We waren gelukkig. Heel gelukkig. En dat geluk wou ik zo lang mogelijk hebben. Dus wat deed ik? Ik stopte met smoren, omdat ik dacht van zo langer te leven. En dat lukte mij nog ook. Twee maanden was ik gestopt. En dan op een schone dag viel hij van de trap en brak hij zijne nek. Hij was op slag dood.

MAN

't Is niet waar,...

VROUW

En omdat alles op zijn naam stond, ging alles naar zijn familie. En voor de tweede keer in mijn leven had ik niks meer en stond ik terug op straat. Alles wat ik nog had, waren wat persoonlijke spullen, heel veel verdriet en een hoop herinneringen,...

MAN

Ja,... ik weet niet wat ik moet zeggen,...

VROUW

Ik ben hier weg.

MAN

Waar naartoe?

VROUW

Moet ik mij nu nog gaan verantwoorden bij u ook?

MAN

Kunt ge nergens in de nachtopvang terecht of zo?

VROUW

Ik ben al naar 't CAW geweest. Daar is geen plaats, zeggen ze. En wilt ge er nu alstublieft over ophouden? Ik zal mijn plan wel trekken. Dat heb ik al mijn hele leven gedaan.

MAN

Hebt ge nog geld?

VROUW

Jongen, ge hebt zelf geen nagel om aan uw gat te krabben.

MAN

Ik probeer u maar te helpen, hé. Zijt voor mijn part kwaad op de rest van de wereld, maar niet op mij. Wij zitten in hetzelfde schuitje. Bij ons alle twee is het 'Krot en Co.'

VROUW

Hé?

MAN

Krot en Co. Kent ge dat niet?

VROUW

Haha,... Krot en Co,... Haha, zegt dat nu nog eens.

MAN

Krot en Co?

VROUW

(lacht) De manier waarop jij dat zegt. Haha, dat is de eerste keer dat jij eindelijk eens iets plezant zegt. Krot en Co. Wat is er verkeerd met 'Krot en Company'?

MAN

Co of Company dat is nu hetzelfde, hé.

VROUW

Dat weet ik nog zo niet.

MAN

Ik zou iets willen voorstellen,...

VROUW

Laat maar zitten. Het interesseert me niet.

MAN

Wat zoude ervan denken dat ge deze nacht in een bed zou slapen in plaats van ergens buiten in de kou?

VROUW

Wat krijgen we nu?

MAN

Ik wil niet dat jij dakloos zijt. Als ge wilt dan slaapt ge straks op een zachte matras in een goed bed. En ge gaat geen kou lijden, want mijn chauffage die brandt.

VROUW

Wablief?

MAN

Ge kunt bij mij komen slapen.

VROUW

Bij u? Neen, merci.

MAN

Waarom niet?

VROUW

Zijt gij nu op uw kop gevallen? Ik kruip niet samen met u in één bed!!

MAN

Dat zou ik niet willen ook niet.

VROUW

Neen? En waarom niet? Zie ik er dan zo afstotelijk uit?

MAN

Dat heb ik toch niet gezegd! Ge kunt in de logeerkamer slapen.

VROUW

Amai, mijnheer heeft een logeerkamer?

MAN

Het is wel een eenpersoonsbed. En ge kunt een warme douche pakken, voor ge gaat slapen.

VROUW

En morgenvroeg zwiert ge me terug buiten?

MAN

Zolang ge niks anders hebt, moogt ge blijven. Misschien kunnen we morgenmiddag samen naar de stad gaan, naar de voedselbank.

VROUW

Ja, ik hoor het al. Ge wilt profiteren van mijn voedselkaart.

MAN

Neen, want sinds kort heb ik er zelf ook een. (*bekijkt Vrouw*) Pas op, ge moet u nu niet verplicht voelen om bij mij te komen wonen. Ik ben trouwens niet van plan om u te gaan onderhouden. Het is dus geen kost en inwoon. Voor uw kost zult ge zelf moeten zorgen. En als we de taken een beetje kunnen verdelen, gaat dat voor niemand een zware last zijn.

VROUW

Hola, hola, wat zegt gij nu? De taken verdelen? Welke taken?

MAN

Af en toe moet mijn kot eens gekuist worden. Als wij samen wonen, is het maar logisch dat gij ook af en toe eens een borstel of een vod vastpakt.

VROUW

Gij wilt mij dus in huis voor uwe kuis te doen? Ge zijt bedankt.

MAN

Wat?

VROUW

Daar denk ik nog niet aan, jong!

MAN

Oké, dan niet, hé. Trekt uw plan.

VROUW

(na korte pauze) Oké, oké,... 't is al goed,...

MAN

Maar ik wil niet dat gij uw domicilie op mijn adres zet.

VROUW

Waarom zou ik dat doen?

MAN

Dat weet ik niet. Als ge een vast adres voor iets nodig hebt?

VROUW

Ik heb een vast adres, het adres dat op mijn pas staat.

MAN

Ja, ja, maar daar woont ge niet meer.

VROUW

En dan? Wie weet dat?

MAN

Jamaar, ik zeg het u liever op voorhand. Ik wil niet dat ik daar op één of andere manier zever mee krijg. Ik zou niet willen dat ze mijne inboedel ook komen opladen, omdat ze denken dat er iets van u bij zit, als uw officieel adres bij mij staat. Officieel woont gij dus niet bij mij.

VROUW

Gij ziet problemen die er niet zijn.

MAN

Een mens kan niet voorzichtig genoeg zijn.

VROUW

Juist,...

MAN

Hebt gij al iets gegeten vandaag? Anders draai ik een doos cassoulet open. Die krijg ik toch nooit alleen op. Beter dat gij een deel ervan opeet, dan dat ik de overschot moet weggooien.

VROUW

Cassoulet?

MAN

Ja. Ik denk trouwens dat ik die doos nog eens van u heb gekregen.

VROUW

Dat kan. Ik eet geen cassoulet.

MAN

Neen? En vol-au-vent?

VROUW

Dat weet ik niet.

MAN

Allee ja, ge moet dat nu niet beslissen, zenne. We kunnen ook iets gaan halen bij de Chinees. Bij die bij mij in de straat krijgt ge altijd heel veel. Nasi goreng met kip kost 8 euro en daar kunt ge vier keer van eten.

VROUW

Speelt mijne televisie nog?

MAN

Eu,... ja. Waarom?

VROUW

Lang geleden dat ik nog eens Chinees heb gegeten voor de televisie.

MAN

Hoe, voor de televisie?

VROUW

Welja, voor de televisie, in de zetel, voeten op de salontafel en een bak nasi goreng op uw schoot.

MAN

Sorry, maar eten in de zetel heb ik nog nooit toegelaten, aan niemand.

VROUW

Allee gij?

MAN

En dan nog met uw voeten op de salontafel ook. Sorry, maar er wordt alleen aan tafel gegeten.

VROUW

Wat zegt gij nu?

MAN

In de zetel eten, daar begin ik niet mee. Daarbij, onder de zetel ligt een tapijt en voor ge het weet hebt ge plekken die ge er nooit meer uit krijgt.

VROUW

Oeioeioei,... ik hoor het al,... Zijt gij er zo ene? Arm maar proper?

MAN

In de mate van 't mogelijke probeer ik dat zo te houden, ja. Ik vind niet dat ge van ver moet kunnen zien dat ik het financieel moeilijk heb.

VROUW

Waar gij u allemaal mee bezig houdt. Precies of iemand zich daar aan interesseert. Dat is hetzelfde als iemand die al twintig jaar met dezelfde auto rijdt, omdat hij geen geld heeft voor een nieuwe. Ook al kuist ge die auto alle dagen van de week, toch zien de mensen dat gij de enige zijt die met een oude auto rijdt. En door hem veel te kuisen, valt hij nog eens extra op omdat hij zo blinkt.

MAN

Ik weet niet waar dat uw uitleg nu op slaagt, maar toch laat ik u niet in mijne zetel eten.

VROUW

En uit respect ga ik dat dan ook niet doen.

MAN

O.

VROUW

Toch niet als gij het ziet. *(reactie Man)* Dat was voor te lachen, hé... *(plots staat zij recht)*

Hoe zit het? Zijn we weg? Ik bevries hier bijna van de kou.

MAN

Ik geloof dat er hier zelfs geen vuur brandt.

(Man staat eveneens recht)

VROUW

Neen, gezellig is anders.

(zij steekt haar hand uit naar Man)

Gij valt eigenlijk wel mee.

(Man schudt haar de hand)

MAN

Gij eigenlijk ook. Maar ja, gij weet evengoed als ik dat schijn heel dikwijls kan bedriegen.

VROUW

Ge moet het mij niet vertellen.

MAN

We mogen de moed niet laten zakken. We komen er wel uit.

VROUW

Weet ge wat ik nu zo spijtig vind?

MAN

Neen. Wat?

VROUW

Dat gij geen sigaretten bij hebt.

MAN

Ik zal seffens wel een pakje gaan kopen voor u. *(neemt zijn caddie)* Wat ik wou zeggen,... nu weet ik feitelijk nog altijd uw naam niet.

VROUW

Neen. En dat zou ik graag zo willen houden. *(pakt ondertussen haar caddie)* Mensen plakken tegenwoordig veel te rap overal namen op. Laat het zo. *(Vrouw bekijkt Man liefdevol en indringend)*

MAN

Wat is er?

VROUW

Gij valt feitelijk echt goed mee, weet ge dat? Allee ja, voor een armoedzaaier toch. *(ze streelt hem zachtjes over een wang, hij laat begaan, dan spreekt ze zacht en teder)* Ik hoop dat gij mij nooit vraagt om te stoppen met smoren,...
Kom hier. *(zij valt hem in de armen)*

MAN

(na enkele tellen) Nu zou ik liever hebben dat ge me loslaat. *(ze lost)*
Neen, serieus, ik weet niet of ge dat weet, maar gij stinkt gelijk de pest.

VROUW

Merci.

(beiden vertrekken, met caddie)
(lichten faden uit)

EINDE